

[Tommy Dinesen]

Jeg synes, det er dybt irriterende at høre, når der er arbejdsgivere, der stiller sig op og siger, at vi har flaskehalsproblemer. Hvor ville jeg dog ønske, at det største problem i Danmark var flaskehalsproblemet! Man har et enkelt fag, og det drejer sig ikke om ret mange, det drejer sig om nogle sygeplejersker, og nu bliver de altså hevet frem, som om det ville gå sådan på hele arbejdsmarkedet.

Sådan går det jo ikke. Med de 350.000 arbejdsløse, der er i dag – og vi skal være glade, hvis det ikke stiger endnu mere frem til år 2000 – er der ikke noget, der hedder flaskehalsproblemer i fremtiden. Det vil der ikke blive, og jeg synes, det er at lyve og løbe fra det store problem, som vi har, og som vi taler så ufatteligt tit om her i Folketinget, når det er den slags ting, man hiver frem.

Jeg kunne godt tænke mig at få nogle flere eksempler på, hvor det er, der er flaskehalsproblemer. Vi har da været ude i arbejdsgiverkredse adskillige gange med Erhvervsudvalget f.eks., og det er netop ikke det problem, de siger er det største.

Hr. Poul Nødgaard vedgik, at der ikke var så meget nyt at sige på det her område, og jeg ved da også godt, hvad Fremskridtspartiet siger, selvfølgelig: Det enkelte menneske.

Når jeg hører den om det enkelte menneske og den store frihed, der er, så kommer jeg altid til at tænke på trafikken. Skal man have den store frihed, skal det enkelte menneske have lov til at gøre, som det vil, så er der ikke brug for trafikregler eller noget som helst.

Der er altså brug for regler i det her land, både skatteregler og meget andet, og når hr. Poul Nødgaard så siger, at man skulle tænke på, om det ikke er de høje skatter, der er noget galt med her i Danmark – og det skulle vi diskutere i SF – så vil jeg sige, at vi bruger da meget tid for øjeblikket på at diskutere f.eks. sygehuse, ventelister, tomme senge osv.

Altså, folk vil godt betale skat. Det er noget pjat at sige, at folk ikke vil betale skat, bare de er klar over, hvad det går til. Jeg har da i hvert fald ikke mødt nogen danskere, der ikke godt kunne se, at de skal betale skat, når det går til deres sygehuse, således at de kan blive opereret og komme under behandling, når der er behov for det. Bare folk ved, hvad deres skat går til, har de overhovedet ikke noget imod at betale skatter.

Ifølge den redegørelse, der blev omtalt, var det 6.000 ekstra arbejdspladser, det kunne give. Jeg synes ærlig talt, det ville være en fordel, hvis man skal knække arbejdsløshedskurven, at tage alt med. Det er der i hvert fald behov for.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Det, der bringer mig på talerstolen igen, var hr. Tommy Dinesens bemærkninger om mine udtalelser om, at dobbeltarbejde burde fjernes.

Jeg vil godt erindre hr. Tommy Dinesen om, at jeg ofte og i øvrigt i fuld overensstemmelse med mit parti har udtalt, at dobbeltbeskæftigelse burde begrænses mest muligt.

Der er en væsentlig forskel på at begrænse mest muligt og at fjerne.

Jeg vil også godt gøre hr. Tommy Dinesen opmærksom på, at hver evig eneste gang jeg har udtalt mig om dette problem, har jeg samtidig gjort opmærksom på, at jeg finder, at lovgivning i denne sammenhæng ikke duer. For mig at se er der slet ingen tvivl om, at hvis man vil have den her dobbeltbeskæftigelse begrænset, så handler det om frivillige aftaler på arbejdsmarkedet om de overenskomster, der nu engang er på arbejdsmarkedet. Det må være vejen frem.

Det er helt sikkert, at hvis man skal indgå sådanne aftaler, så handler det set med mine øjne i hvert fald ikke om at sende forhandlere med bundet mandat, uanset om det er finansministeren eller andre.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Efter ordføreren for forslagsstillernes tale har jeg lyst til at understrege endnu en gang, at som udgangspunkt er Venstre principielt imod, at vi blander os i, om folk ønsker at arbejde 50 timer eller 25 timer om ugen. Det er udgangspunktet.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige til hr. Tommy Dinesen, at jeg tror, hr. Tommy Dinesen ganske undervurderer flaskehalsproblematikken. Hvis vi tager de enkelte fag, er det klart, at sygeplejerskerne falder mest i øjnene i øjeblikket; men jeg har så sent som i går hørt om et andet, nærbeslægtet fag, nemlig jordemødrene. Og ikke alene i forbindelse med dette for-